

[Aksel Larsen.]

gået over gevind, at befolkningen ikke vil finde sig i den, og at den får modsatte virkninger af de ønskede. Jeg tror, lysten til at bruge sine penge så hurtigt, man tjener dem, eller før man har tjent dem, ville være mindre, hvis skattetrykket ikke var så stort, som det er nu. Jeg tror, at muligheden for en vis privat opsparing ville have været større, hvis man ikke havde haft et skattetryk som det, man har nu. Hvis jeg ikke husker meget fejl, har vi, jeg tror fra økonomiministeren, fået noget materiale, der indicerer, at efter regeringens beregninger vil befolkningens samlede indkomster i 1971 være 9 milliarder kr. større, end de var i 1970, men at skatterne, de direkte og de indirekte, vil være 10,5 milliard kr. større. Skatterne er altså ikke alene procentvis steget adskilligt mere end indkomsterne, de er i absolutte penge steget adskilligt mere. Man må forstå, at dette her ikke kan gå. Jeg synes, man må erkende, at den finanspolitik, man har anvendt hidtil, ikke har ført til de virkninger, man med utiltalende stædighed har påstået den ville få, og så skal man overveje, om man måske ikke bør gå en anden vej.

Lad mig gentage, hvad jeg har sagt i min fremsættelsestale. Jeg erkender, at den var omfangsrig, men det var simpelt hen nødvendigt, for det er et så vanskeligt område og egentlig så mange love, man vil gribe ind i, at den måtte være omfangsrig. Jeg har sagt som min mening, at det ikke kan være nødvendigt her at komme og påpege dækning. Naturligvis kan man forhandle om mangt og meget, men på den anden side: jeg godkender ikke teorien om, at vi skal have et så stort kasseoverskud som det, regeringen absolut vil operere med. Jeg ville ikke have noget imod, at man opkrævede flere penge i skat, end der er brug for til løbende driftsudgifter osv., hvis de blev anvendt til at sætte produktion i gang, som igen kunne gøre landet rigere. Men denne tyrkeretro på, at vi kan komme ud af vanskelighederne ved at spare os fattige, deler jeg i hvert fald ikke. I øvrigt kan der naturligvis forhandles om det, for hvis regeringen virkelig havde viljen til at spare, skulle vi gerne være villige til at anvise den et par områder, hvor der kunne spares endda særdeles betydelige beløb. Men regeringen har med fanatisme

hidtil afvist det, dér skal der ikke spares noget særligt. Men så kan man efter vor mening ikke komme her og forlange dækningsforslag af os.

Ja, så er der nogle bemærkninger fra ordførerne, jeg kan ikke komme ind på dem alle. Vi har været inde på dette med cigaretterne. Så har jeg fået at vide, at indkomstskatterne ikke udgør en så stor del af den samlede skattebyrde som for nogle år siden. Jeg vil da på den anden side gøre opmærksom på, at vi har fået momsens. Momsens forudsætning måtte være en revision af punktskatterne og en nedbringelse af en del af dem, men det er ikke sket. Man har blot bestandig forhøjet momsens, og det tæller dog også med i den forbindelse.

Det menes, at det ikke er alle disse lettelsesforslag, der kan være lige rimelige. Nogle vender sig mod forslaget om nedsættelse af cigaretprisen. Jeg indrømmer, at det bl. a. er med, fordi jeg tror, det ville være nyttigt, hvis befolkningen én eneste gang i Danmarkshistorien oplevede, at cigaretter kunne blive billigere; men det er en rent privat bemærkning. Der er andre afgifter, man er mere villig til at tale om. På den anden side, siger man; tag nu dette med elektriske lamper: den udgift hviler ikke særlig tungt på private hjem, den belaster sikkert ikke erhvervslivets omkostninger. Jeg har ikke de nøjagtige tal — dem kan vi sikkert få fremskaffet fra ministeren — men så vidt jeg kan bedømme det, er det sådan, at en tredjedel af lampeafgiften betales af private forbrugere, en tredjedel af erhvervslivet og en tredjedel af det offentlige. Størsteparten af denne tredjedel betales af kommunerne, så det er altså staten, der på den måde gennem en afgift på gadebelysningen dræner kommunernes kasser for penge. Det synes jeg også man skal tænke på.

Jeg tror, hr. Erik Hansen (Vejle amt) tager fejl, når han siger, at hvis alle de forslag, jeg har stillet, var blevet vedtaget, var der praktisk taget ingen penge i kassen. Så slem har jeg slet ikke været, og det ved hr. Erik Hansen (Vejle amt) jo også godt. Hr. Erik Hansen (Vejle amt) vil gerne anvende nogle penge til lettelser på andre områder. Ja men så lad os tale om det. Jeg må erkende, at jeg ikke var så optimistisk, at jeg troede, at nu fik vi alt dette her gennemført i løbet af april og maj måned. Jeg tænkte, at